

Sententiae ad virginem

Παραίνεσις πρὸς παρθένον.

1 Ἀγάπα τὸν κύριον καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δούλευε αὐτῷ καὶ φωτιεῖ τὴν καρδίαν σου.

2 Τίμα τὴν μητέρα σου ὡς μητέρα Χριστοῦ, καὶ μὴ παροξύνῃς πολιὰν τεκούσης σε.

3 Ἀγάπα τὰς ἀδελφάς σου ὡς θυγατέρας μητρός σου, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ὁδὸν εἰρήνης.

4 Ἀνατέλλων ὁ ἥλιος βλεπέτω τὸ βιβλίον ἐν ταῖς χερσί σου, καὶ μετὰ δευτέραν ὥραν τὸ ἔργον σου.

5 Προσεύχου ἀδιαλείπτως, καὶ μέμνησο Χριστοῦ τοῦ γεννήσαντός σε. 6 Συντυχίας ἀνδρῶν παραιτοῦ, ἵνα μὴ γένηται εἶδωλα ἐν σῇ ψυχῇ καὶ ἔσται σοι πρόσκομμα ἐν καιρῷ προσευχῆς. 7 Χριστὸν ἔχεις ἀγαπητόν· ἀπόρριψον ἀπὸ σου ἄνδρας ἅπαντας καὶ οὐ μὴ βιώσης ἐπονείδιστον βίον.

8 Θυμὸν καὶ ὀργὴν μακρὰν ποιήσον ἀπὸ σου, καὶ μνησικακία μὴ ἀυλιζέσθω ἐν σοι.

9 Μὴ εἴπῃς· σήμερον βρώσομαι καὶ αὔριον οὐ βρώσομαι, ὅτι οὐκ ἐν φρονήσει ποιεῖς τοῦτο. ἔσται γὰρ βλάβη τῷ σώματί σου καὶ ὀδύνη τῷ στομάχῳ σου.

10 Ἔσθιεν κρέα οὐ καλὸν καὶ πίνειν οἶνον οὐκ ἀγαθόν, προσφέρειν δὲ χρή ταῦτα ταῖς ἀσθενούσαις.

11 Παρθένος θρασεῖα οὐ σωθήσεται καὶ σπαταλῶσα οὐκ ὄψεται τὸν νυμφίον αὐτῆς.

12 Μὴ εἴπῃς, ὅτι λελύπηκέ με ἡ θεραπαινὶς καὶ τίσομαι αὐτήν, διότι οὐκ ἔστιν δουλεία ἐν θυγατρᾷ θεοῦ.

13 Μὴ δῶς ἀκοήν σου λόγοις ματαίοις, καὶ διηγήματα γραῶν φεῦγε κυκλευουσῶν.

14 Ἐορτὰς μεθύσων μὴ ἴδῃς, καὶ εἰς γάμους ἀλλοτρίων μὴ εἰσέλθῃς. ἀκάθαρτος γὰρ παρὰ κυρίῳ πᾶσα παρθένος ποιούσα ταῦτα.

15 Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κώλυε ἀπὸ πολυλογίας τὴν γλῶσσαν σου.

16 Ἐναντι κυρίου ταπεῖνου σεαυτήν, καὶ ὑψώσει σε ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

17 Μὴ ἀποστρέφου πένητα ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ οὐ λείψει ἔλαιον ἐν τῇ λαμπάδι σου.

18 Πάντα ποίει διὰ τὸν κύριον, καὶ μὴ ζητεῖ παρὰ ἀνθρώπων δόξαν, ὅτι δόξα ἀνθρώπων ὡς ἄνθος χόρτου, δόξα δὲ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Παρθένον πραεῖαν ἀγαπᾷ ὁ κύριος, παρθένος δὲ ὀργίλος μισηθήσεται.

20 Ὑπακούουσα παρθένος ἐλεηθήσεται, ἡ δὲ ἀντιλέγουσα ἰσχυρῶς ἄφρων.

21 Γόγγυσον παρθένον ἀπολεῖ κύριος, τὴν δὲ εὐχάριστον ρύσεται ἐκ θανάτου.

22 Αἰσχροὺς γέλωσ καὶ ἐπονείδιστον ἀναισχυντία, πᾶσα δὲ ἄφρων τοῖς τοιοῦτοις συμπλέκεται.

23 Ἡ καλλωπίζουσα ἱμάτια αὐτῆς καὶ σωφροσύνης ἐκτὸς ἔσται.

24 Μὴ συναυλίζου κοσμικαῖς, ἵνα μὴ διαστρέψωσι σὴν καρδίαν καὶ ἀκύρους ποιήσωσι βουλάς δικαίας.

25 Δάκρυσιν ἐν νυκτὶ παρακάλει τὸν κύριον, καὶ μηδεὶς αἰσθηταὶ προσευχομένης σου καὶ εὐρήσεις χάριν.

26 Ἐπιθυμία περιπάτων καὶ πόθος οἰκιῶν ἀλλοτρίων ἀνατρέπει κατάστασιν ψυχῆς καὶ διαφθείρει προθυμίαν αὐτῆς.

27 Πιστὴ παρθένος οὐ δειλιάσει, ἢ δὲ ἄπιστος φεύζεται καὶ τὴν σκιὰν αὐτῆς.

28 Φθόνος τήκει ψυχὴν, καὶ ζῆλος κατεσθίει αὐτήν.

29 Καταφρονοῦσα τῆς ἀδελφῆς τῆς ἀσθενούσης καὶ τοῦ Χριστοῦ μακρὰν ἔσται.

30 Μὴ εἴπῃς· ἐμὸν τοῦτο καὶ σὸν τοῦτο. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πάντα κοινά.

31 Οὐ περιεργάση ζωὴν ἀλλοτρίαν, καὶ πτώματι ἀδελφῆς σου οὐκ ἐπιχαρήση.

32 Ἐπάρκει δεομέναις παρθένοις, καὶ ἐπὶ εὐγενεΐα σου μὴ ἐπαίρου.

33 Μὴ προενέγκῃς λόγον ἐκ στόματός σου ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου, καὶ μὴ μετεωρίσης τοὺς ὀφθαλμούς σου. ὁ γὰρ κύριος γινώσκει σὴν καρδίαν, καὶ πάντας τοὺς διαλογισμούς σου σκοπεύει.

34 Πᾶσαν κακὴν ἐπιθυμίαν ἄψωσαι ἀπὸ σου, καὶ οὐ μὴ λυπήσωσίν σε οἱ ἐχθροί σου.

35 Ψάλλε ἀπὸ καρδίας σου, καὶ μὴ κίνει μόνον τὴν γλῶσσαν σου ἐν τῷ στόματί σου.

36 Ἄφρων παρθένος ἀγαπήσει ἀργύριον, ἢ δὲ φρονίμη προσθήσει καὶ τὸν ψωμὸν αὐτῆς.

37 Ὡσπερ ὀρμὴ πυρὸς δυσκάθεκτος, οὕτως ψυχὴ παρθένου τρωθεῖσα δυσίατος.

38 Μὴ δώῃς τὴν ψυχὴν σου διαλογισμοῖς πονηροῖς, ἵνα μὴ μιάνωσι σὴν καρδίαν καὶ καθαρὰν προσευχὴν μακρὰν ποιήσωσι ἀπὸ σου.

39 Βαρεῖα λύπη καὶ ἀνυπόστατος ἀκηδία, δάκρυα δὲ πρὸς θεὸν ἰσχυρότερα ἀμφοτέρων.

40 Λιμὸς καὶ δίψα μαραίνει ἐπιθυμίας κακάς, ἀγρυπνία δὲ ἀγαθὴ καθαίρει διάνοιαν.

41 Ὅργην καὶ θυμὸν ἀποστρέφει ἀγάπη, μνησικακίαν δὲ ἀνατρέπει δῶρα.

42 Ἡ καταλαλοῦσα λάθρα τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἐξωσθήσεται τοῦ νυμφῶνος, καὶ βοήσεται πρὸς ταῖς θύρας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ὑπακούων.

43 Παρθένου ἀνελεήμονος σβεσθήσεται λαμπάς, καὶ οὐ μὴ ἴδῃ προελθόντα τὸν νυμφίον αὐτῆς.

44 Ὑαλος προσπίπτων λίθῳ συντριβήσεται, καὶ παρθένος ἀπτομένη ἀνδρὸς οὐκ ἀθωωθήσεται.

45 Κρείσσων γυνὴ πραεῖα παρθένου ὀργίλου καὶ θυμώδους.

46 Ἡ ἐξέλκουσα ἐν γέλῳτι λόγους ἀνδρὸς, ὁμοία ἐστὶν τῇ περιβαλλούσῃ βρόχον τῷ ἑαυτῆς τραχήλῳ.

47 Ὡσπερ μαργαρίτης ἐν σφενδόνῃ χρυσοῦ, οὕτως παρθένος καλυπτομένη ὑπὸ αἰδοῦς. 48 Ὡδαὶ δαιμόνων καὶ αὐλοὶ ἐκλύουσιν ψυχὴν καὶ ἀπολλύουσιν εὐτονίαν αὐτῆς, ἢν φύλαξον διὰ παντός, ἵνα μὴ ἐπονεΐδιστος γένη.

49 Μὴ τέρπου ἐπὶ γελοίοις, καὶ ἐπισκωπτούσαις μὴ εὐφραίνου, ὅτι κύριος ἐγκατέλιπεν αὐτάς.

50 Οὐκ ἐξουδενώσεις τὴν ἀδελφὴν σου ἐσθίουσαν καὶ ἐπὶ ἐγκρατεία σου μὴ ἐπαρθῆς. οὐ γὰρ οἶδας, τί βεβούλευται ὁ κύριος ἢ τίς στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ.

51 Ἡ οἰκτείρουσα πελιδνουμένους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τηκομένας τὰς σάρκας αὐτῆς, οὐκ εὐφρανθήσεται ἐπὶ ἀπαθείᾳ ψυχῆς.

52 Βαρεῖα ἐγκράτεια καὶ δυσκατόρθωτος ἀγνεΐα, ἀλλ' οὐδὲν γλυκύτερον τοῦ ἐπουρανοῦ νυμφίου.

53 Ψυχαὶ παρθένων φωτισθήσονται, ψυχαὶ δὲ ἀκαθάρτων ὄψονται σκότος.

54 Εἶδον ἄνδρας φθείροντας παρθένους ἐν δόγμασι καὶ ματαίαν ποιῶντας τὴν παρθεναίαν αὐτῶν. σὺ δὲ ἄκουε, τέκνον, δογμάτων ἐκκλησίας κυρίου, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μεταπέιση σε. δίκαιοι γὰρ κληρονομήσουσι φῶς, ἀσεβεῖς δὲ οἰκήσουσι σκότος.

55 Παρθένοι ὀφθαλμοὶ ὄψονται κύριον. ἀκοαὶ δὲ παρθένων ἀκούσονται λόγων αὐτοῦ. παρθένων στόμα φιλήσει νυμφίον αὐτοῦ. ὄσφρησις δὲ παρθένων ἐπ' ὀσμὴν μύρων αὐτοῦ δραμεῖται. χεῖρες παρθένοι ψηλαφήσουσι κύριον, καὶ ἀγνεία σαρκὸς εὐπρόσδεκτος ἔσται. παρθένος ψυχὴ στεφανωθήσεται, καὶ μετὰ τοῦ νυμφίου αὐτῆς βιώσεται διὰ παντός. ἔνδυμα πνευματικὸν δοθήσεται αὐτῇ, καὶ μετὰ ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς ἑορτάσει. ἄσβεστον ἀνάψει λαμπάδα, καὶ ἔλαιον οὐ λείψει ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῆς. λήψεται πλοῦτον αἰώνιον, καὶ κληρονομήσει βασιλείαν τὴν τοῦ θεοῦ.

56 Οἱ ἐμοὶ λόγοι, τέκνον, εἴρηνται πρὸς σε, τὰ δὲ ἐμὰ ῥήματα τηρεῖτω σὴ καρδία. μέμνησο Χριστοῦ τοῦ φυλάσσοντός σε, καὶ μὴ ἐπιλάθῃ τῆς προσκυνητῆς τριάδος.